

Holger Graversen (S):

Indledningsvis vil jeg godt sige, at jeg finder det lidt unanstændigt, hvis nogen prøver at give udtryk for, at nogle ikke skulle være lige så interesseret i at bekæmpe det her modbydelige misbrug som andre.

Der er ingen, der synes, at det skal være straf-frit at misbruge børn seksuelt, uanset hvor i verden det foregår. Vi straffer det naturligvis i Danmark, og reelt kan vi også straffe danskere, der begår disse modbydelige handlinger andre steder på jorden, hvis blot vi kan få beviserne frem.

Det skal ikke lykkes nogen partier, heller ikke V og K, at så tvivl om Socialdemokratiets afsky for seksuelt misbrug af børn, og vi er positivt indstillet over for Venstres og De Konservatives ønsker – sådan opfatter jeg dem – om en skærpet indsats mod sexturisme og specielt det forkastelige og svinske misbrug af børn.

Seksuelt misbrug af børn er et stort problem i store dele af verden, men specielt i Sydøstasien, hvor FN skønner, at omkring 1 million børn under 18 år udnyttes seksuelt.

Også i Danmark skal vi bruge alle midler for at bekæmpe denne beskidte kriminalitet, og derfor vil vi da også se på Venstres og De Konservatives forslag, for uanset hvor ringe en virkning det ville have, så kan man ikke se bort fra en god signalværdi. Man kan hævde, at vi burde have gennemført forslaget for længst, og det havde den tidligere VK-regering vel også gjort, hvis det var helt uden problemer; men alt det har ministeren så udmærket redegjort for.

Vi mener, at det vigtigste våben i kampen mod misbrug af børn er oplysning om problemet og en mere intens videreførelse af det gode samarbejde herom både i FN og i EU samt det direkte samarbejde mellem Danmark og de pågældende sexturistlande.

Bekæmpelsen af det forkastelige misbrug af børn øges heldigvis næsten fra dag til dag. I Danidas programmer bliver bekæmpelsen mere og mere integreret, ligeså i UNICEF's hjælpeprogrammer. Der holdes topmøder om emnet, om problemet, og Europa-Kommissionen og Parlamentet følger op med handlingsplaner; det er fint.

Noget utrolig positivt er det også, at FN's børnekonvention nu er underskrevet af næsten alle jordens lande; der er i øjeblikket 187, som har skrevet under, så der er ikke ret mange tilbage. I konventionens artikel 34 og 35 forpligter det enkelte land sig til at beskytte børn mod

seksuel udnyttelse, handel og bortførelse, og FN har som omtalt nedsat en komité, der løbende skal kontrollere, om konventionen overholdes.

Socialdemokratiet mener derfor, at vi skal bevare vort nuværende princip om dobbelt strafbarhed generelt, men vil alligevel gerne bede ministeren se nærmere på muligheden af at forlade princippet på dette specielle område.

Bendt Bendtsen (KF):

Som det fremgår af debatten, er vi vel alle enige om, at det, der foregår i visse østasiatiske lande, er umenneskeligt, hvor børn ned til 10-års-alderen misbruges seksuelt. Det kan kun beskrives som usselt, umenneskeligt og uværdigt, og der er heller ingen tvivl om, at disse børn ødelægges for resten af livet.

Vi har hørt nogle af forklaringerne i dag. Justitsministeren er kommet med nogle forklaringer, men jeg må nok sige, at der rejser sig nogle spørgsmål, som vi ikke har fået svar på, men det kan så være, at det lykkes hen ad vejen.

Jeg vil nok sige, at vi, der kommer fra det rige Vesten, har en del af skylden, når enkelte mennesker rejser til eksotiske lande som sexturister, og det mener vi fra konservativ side vi må have stoppet.

Børnene misbruges visse steder derude, og det her beslutningsforslag giver så mulighed for, at ligegyldig hvordan lovgivningen ser ud på det pågældende sted, så kan vi straffe de pågældende elementer for det. Desværre tænker nogle mennesker og andre personer derude på en hurtig gevinst, og derfor kan man ikke blot kun henstille til disse lande; vi må også have nogle værktøjer til at straffe de mennesker, der rejser ud og misbruger de her børn.

Det er derfor, vi er tvunget til at gøre noget, og vi vil stå fast på fra konservativ side, at vi ønsker at kriminalisere de danskere, der tager af sted for bevidst at misbruge børn til deres seksuelle perversiteter. Hvis vi alle sammen er enige om, at det er forkert, så kan jeg ikke se, hvorfor vi ikke skal gøre det forkert ved også at få det anført i vores straffelov.

Jeg skal selvfølgelig også kommentere juraen, for den må vi jo ikke glemme, selv om det egentlig er børneskæbner, vi står og diskuterer i dag også. Vi har altid haft det princip, at man kun kan straffe for det, der forbudt her i landet, altså på gerningsstedet. Den danske straffelov kan og skal selvfølgelig også som udgangspunkt kun gælde for Danmark, men lad os tænke lidt over, hvad det egentlig er for en historisk baggrund, vi har bag ved det her princip.